

Komentar Evandjelja: U početku bijaše Riječ

Evandjelje druge nedjelje po Božiću (ciklus B) i komentar.

Evandjelje Iv 1,1-18

U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga

i Riječ bijaše Bog.

Ona bijaše u početku u Boga.

Sve postade po njoj

i bez nje ne postade ništa.

Svemu što postade

u njoj bijaše život

i život bijaše ljudima svjetlo;

i svjetlo u tami svijetli

i tama ga ne obuze.

Bî čovjek poslan od Boga,

ime mu Ivan.

On dođe kao svjedok

da posvjedoči za Svjetlo

da svi vjeruju po njemu.

Ne bijaše on Svjetlo,

nego – da posvjedoči za Svjetlo.

Svjetlo istinsko

koje prosvjetljuje svakog čovjeka

dođe na svijet;

bijaše na svijetu

i svijet po njemu posta

i svijet ga ne upozna.

K svojim dođe

i njegovi ga ne primiše.

A onima koji ga primiše

podade moć

da postanu djeca Božja:

onima koji vjeruju u njegovo ime,

koji su rođeni

ne od krvi,

ni od volje tjelesne,

ni od volje muževlje,

nego – od Boga.

I Riječ tijelom postade

i nastani se među nama

i vidjesmo slavu njegovu

– slavu koju ima kao Jedinorođenac

od Oca – pun milosti i istine.

Ivan svjedoči za njega. Viče:

»To je onaj o kojem rekoh:

koji za mnom dolazi, preda mnom je

jer bijaše prije mene!«

Doista, od punine njegove

svi mi primismo,

i to milost na milost.

Uistinu, Zakon bijaše dan po Mojsiju,

a milost i istina nastala po Isusu Kristu.

Boga nitko nikada ne vidje:

Jedinorođenac – Bog –

koji je u krilu Očevu,

on ga obznani.

Komentar

Tijekom ovih božićnih blagdana s radošću meditiramo priče pune boja kojima nam Evanđelja govore o Isusovom rođenju. Ali tekstovi poput današnjeg također su predstavljeni na naše razmatranje, pozivajući nas da se uzdignemo iznad anegdotskih i slikovitih detalja, da razmotrimo što otajstvo podrazumijeva pod Rođenjem Isusa Krista i da bolje razumijemo njegovo značenje i posljedice koje ima na naš život, doživotno. Pred divnim smo tekstom, u kojem se skladno sintetiziraju temelji naše vjere.

„U početku bijaše Riječ”: Riječ nije stvorenje, već netko tko je postojao od vječnosti. „I Riječ je bila od Boga (ho Theós)”: dakle, ona je druga

osoba od one koja se u grčkom tekstu naziva ho Theós i koja se odnosi na Oca, porijeklo svega. Ali ta je osoba, različita od Oca, također od početka "bila Bog" (r. 1), dijelila je njegovu istu prirodu. Tekst Evanđelja tako nas uvodi u intimu Trojstva: jedinstvenu božansku prirodu, u kojoj se razlikuju osobe. Trenutno govorimo o onoj od koje sve proizlazi (ho Theós) i Riječi.

Zatim, prisjećajući se prvog poglavlja knjige Postanka, priče o stvaranju svijeta za sedam dana, ono što je tamo rečeno na jednostavan, ali vrlo dubok način postaje eksplicitno. U ovoj priči svaki dan započinje ovako: "Bog reče ... (neka bude svjetlost, neka bude nebeski svod, zemlja niče zelenom travom, itd.)", A ono što Bog kaže odmah se radi: "i bi tako" . Odnosno, Bog stvara sve što postoji artikulirajući svoju Riječ, kroz svoju Riječ. Iz tog razloga, sada je naznačeno da je „sve stvoreno po

njemu (kroz Riječ), a bez njega ništa nije stvoreno“ (stih 3).

Pa onda, i ovdje je najveća stvar koju je Bog htio učiniti u punini vremena, iznenađujuća i nečuvena novost, „Riječ je postala tijelo i nastanila se među nama“ (r. 14a). Ta božanska osoba koja je Riječ poprimila je ljudsku narav, tako da je, ne prestajući biti Bog, postala čovjekom, poput svakoga od nas. Utjelovio se u konkretnu i opipljivu osobu: Isusa. Riječi Ivanova Evanđelja imaju svu snagu očevidaca: „Vidjeli smo njegovu slavu, slavu Jedinorođenog od Oca, punog milosti i istine“ (stih 14b). „Nije to riječ rabina ili doktora prava - ističe Benedikt XVI. - već strastveno svjedočanstvo skromnog ribara koji je, u mladosti privučen Isusom iz Nazareta, u tri godine zajedničkog života s njim i s ostalim apostolima, iskusio ljubav - do te mjere da se definirao kao „učenik kojeg je Isus volio“ - vidio ga je kako

umire na križu i kako je uskrsnuo, a zajedno s ostalima primio je njegov Duh. Iz svega ovog iskustva, meditirajući u svom srcu, sveti Ivan izvukao je intimnu sigurnost: Isus je utjelovljena Božja Mudrost, on je njegova vječna Riječ, koja je postala smrtnim čovjekom “[1].

Sve nam to pokazuje, kako ističe sveti Josemaría, da „Bog naše vjere nije daleko biće, koje ravnodušno promatra sudbinu ljudi: njihove tjeskobe, njihove borbe, njihove muke. On je Otac koji voli svoju djecu do te mjere da šalje Riječ, Drugu Osobu Presvetog Trojstva, kako bi, utjelovljujući se, umro za nas i otkupio nas “[2].

U svim trenucima svog života, također kao dijete u jaslama u Betlehemu, Isus nas upoznaje s dobrotom, mudrošću, milosrđem, nježnošću i veličinom Boga. „Boga nitko nikada ne vidje: Jedinorođenac

– Bog – koji je u krilu Očevu, on ga obznani. (r. 18).

[1] Benedikt XVI., Angelus, 4. siječnja 2009

[2] Sveti Josemaría, Susret s Kristom, 84.

Francisco Varo // Hubert Neufeld - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-
segundo-domingo-despues-navidad-
ciclo-b/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-segundo-domingo-despues-navidad-ciclo-b/) (8.08.2025.)